

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A háboru után.

A háboru eddigi folyama alatt már sokféle remény, sokféle bizakodás semmisült meg, nemcsak ellenségeinknek, hanem a mi részünkről is. Nem a nagy döntő eseményekre vonatkozó reményekre gondolunk, hanem a mindennapi életben. Van egy nagy remény, ami életét és táplál bennünket és ezzel a reménnyel is fel kell hagynunk.

Bármerre járunk, bárkivel beszélünk a háboru eseményeiről, a mai helyetről, de különösen a gazdasági viszonyokról és a drágaságról, egy vigasz, egy remény az, ami mindenkit éltet: A háboru után!

Szinte érthetetlenül és megmagyarázhatatlanul terjedt el a köztudatban az, hogy háboru után egy csapásra megváltozik minden. Hogy minden termék, az árak rohamosan fognak esni, nem kell majd takarékoskodnunk, nem lesz drágaság és nem lesz szükség a liszt, kenyér és egyéb élelmiszerek kiméltetésére.

Lehet, hogy így lesz, de annyi bizonyos, hogy csak jóval a háboru után. Ennek a reménnynek is sirba kell dőlnie éppen most, mikor az előjelek szerint valóban közeledünk a háboru vége felé.

A háboru után közvetlenül, ha le-

hetséges, még nehezebb lesz a helyzetünk. Nem kell elfelejtenünk azt, hogy a háboru mindenféle nemzetközi kereskedelmi kereskedelmi és gazdasági szerződést felborított, szétszakított, pedig ezek a szerződések teszik lehetővé a rendszeres és megfelelő kereskedelmi és gazdasági forgalmat. Ezeket most pótolni kell majd és pótlásuk, megújításuk, vagy új megalkotásuk nem egy-két hét műve.

Lesznek természetesen cikkek, amelyek azonnal érezhető lesz a háboru befejezésének hatása, de például éppen az élelmiszereknél a háboru befejezésének hatását, legjobb esetben egy évvel a békekötés után fogjuk csak valamiképpen érezni. Más cikkek viszont éppen munkaerők hiányában, vagy nyersanyag hiányában még sokkal magas árakon fognak maradni.

Mindez szomorú, de megállapítandó tény. Ahogy keresztül tudtuk küzdeni ezt a háborut, amelynek az egyes időszakai bizony szomorúbban, kritikusabban festettek, mint a mai diadalmas idők, ha zugolódás nélkül fogadtuk el a háboru okozta kényszerhelyzeteket akkor, amikor a háboru vége még beláthatatlan volt, akkor könnyen és csendben kell majd végigszenvednünk a háboru végének legközelebbi következményeit, amelyek ugyan éppen olyan súlyosak lesznek, mint a háboru folyamán voltak, azon-

ban abban fognak különbözni a mai idők viszontagságaitól, hogy akkor valóban fog éltetni bennünket a közeli változás reménye.

Ma nem szabad delibábokat, illúziókat festenünk maguk elé, hanem el kell fogadnunk az eseményeket és a helyzetet úgy, amint van és ha a helyzetbe belenyugosznak, rózsás, jövő kifejegetése helyett a jelent kell minél diadalmasabbá, minél grandiózusabbá tennünk, minden erőnk összegyűjtésével és megfeszítésével.

Levél oda és vissza.

Dr. Gellért Samu.

Lelkem Jó Uram! Épen ma tizennyolc hónapja, hogy elhagytál minket szomorú nagy árvaságra. Kicsike fiacskánk akkor mosolygott először, mikor te ott jártál, Lublin környékén. Mikor oda kerültél a Doberdó mellé, gagyogni kezdett és ma már versenyt fut kis kutyájával, versényt kiabál a falu dobozával.

Édes Jó Uram, ugy-e nem bántottalak másfél esztendő kinszenvedéses folyása alatt soha panaszos szóval, pedig minden második lélekzetem sóhajtás volt utánad, miattad, magunk miatt, akik nélküled óráról-óra közelebb jutunk az utolsó pusztuláshoz. Ha néha gyönyörű kis fiunk drága kedvessége mosolyt csalt ki ajkamra, úgy szakadt minden mosoly után a szívem egy darabja, hogy ez a gyerek meg az apja nem is ismerik még egymást. Megalázások, fájó bántások, csapások úgy jöttek sorjába nekem, mintha maga-

Téli este.

Oh drága meghitt lámpafény
Sok-sok dús könyv az asztalon...
Szerte hulló, nagy bársony csend...
Mindent megadó nyugalom.

Az öreg óra tizre jár...
Könn örjárat megy a havon...
Síró, remegő téli szél.
Fázva zörget az ahlakon...

Te ol kiáltlak: Te ol és
Hangomra némább lesz a csend...
Meginog a lámpalángja...
Tán a bánat jár idebent...

Németh Böske.

A nagybácsi.

Ira: Sean Reibrach.

A Simonnot házaspár egy reggel arra az öröme ébredt fel, hogy az öreg Tomas bácsi rájuk hagyta a vagyonát.

Az öreg nyolcvan évet élt, a messze idegenben egy virágzó üzlete volt. Egyedül éldegélt, egész halála napjáig dolgozva, míg egy nap annélkül, hogy beteg lett volna, itt hagyta a földi létet és hátramaradt pénzcskéjét Simonnot házaspárra hagyta!

Úsztak a boldogságban, elragadtatásukban egymást átölelve, már alig várták azt a percet, hogy az örökség mennyiségét megtudhassák.

Igaz, hogy volt egy óras üzletük, miből szerényen bár, de gond nélkül élhettek, de a mai nagy igényekhez mérten ez a kis zakatoló bolt nagyon sok átalakítást kívánt. Első sorban is hiányzott belőle a kellő világítás, azután az eszközök, melyek a javításhoz szükségeltettek, elkopva, vásva, no meg a kirakat tarka barka vásári portékához hasonló dolgokkal ékesítve.

Szóval a szerencse éppen a legjobb pillanatban kopogtatott be hozzájuk!

— Mit gondolsz, mennyi lesz az örökség, — kérdi az asszony a férjétől?

— Oh 30-40 ezer francokra számítok, felelte a férj.

A megboldogult sokat dolgozott és nagyon fősvény volt, így szépen maradhatott vagyon utánna.

Istenem csak egy fénykép volna az áldott bácsitól, hogy azt rámába foglalva őrizhessenék, mint szerencsénk megalapítóját.

Könnybe lábadt szemekkel egymást ölelve hálálkodott az óras pár, tervezgettek. — Tudod feleségem, majd a boulevardon fogunk egy üzletet berendezni, remek zenélő órákat, pazar ékszereket fogunk beszerezni.

A kirakat látványosság lesz!

Ki tudja nem-e lesz az örökség még 40 ezer francnál is több? mondá Simonnot.

Ragyogó arccal, csillogó szemekkel néztek egymásra, mintha csak a várva-várt aranyok fényletek volna az asztalon, mintegy vissza tükröződve a házaspár arcára!

Végre elérkezett az a nap, midőn a közjegyző értesítette őket, sápadtan, az izgalomtól finnépelyes arccal megjelentek, hol fel lett olvasva a végrendelet, hogy a remélt arany-esső helyett csak ezer franc az örökség!

A házaspár alig tudott szóhoz jutni, remegve a csalódástól, lehorgasztott fővel tértek haza.

Otthon az asszony zokogott, a férj szidalmazta a nagybácsit. Hová tette a pénzét? az a vén medve persze kalandok után futkosott, no meg az itálnak is rabja volt, átkozta emlékét a Simonnot pár. Sokáig nem tudtak bele nyugodni abba a gondolatban, hogy megkellett maradniok a szerény óras bolt mellett, de szeretetük egymás iránt nagyobodott, látva, hogy az élet csak csalódással van tele, egyedül az egymás iránti szeretet adja meg a megelégedést.

Franciából fordította:

Wittmanné, M. Magda.

Adjunk a vak katonáknak!

a jó Isten szemelt volna ki, hogy új hétfájdalmas anyát teremtsen belőlem. Mégsem panaszkodom eddig, mert mindennél jobban kinezott az a rettenetes gondolat, hogy a te szörnyűséges szenvedéseidet tennem még nagyobbakká, ha elpanaszolnám neked szomorú sorsunkat. De nem bírom tovább, nem lehet tovább.

Utolsó forintjaim gurulnak egyre másra ki kenyérről, amelyből már csak a kis anyagnak merek eleget adni, magamnak ugye kell sok, — nehogy már hónap ehezünk kelljen. Tudod, hogy egész vagyontod követeléseid tették az adósoktól, akik hitelbe vették el a sok drága portékát és akik most mind kint vannak a világ száz tájára szórva, föld felett, vagy föld alatt, a jó Isten tudja. Azt is tudod, hogy a te váltód mindegyikén ott van az én nevem is és a hitelezőid feltek a pénzüket. Az egyik elkezdte a zaklatást és arra kitéhetett farka módjára rohant rám egy egész sereg. Maholnap megszólal a dob abban a hajlékban, ahol olyan rövid ideig, de olyan nagyon boldogan élünk és elveszik a fejem alól nemcsak a «végrehajtás alá vonható» párnáimat, hanem az apai házat is, melyet hozományul kaptam velem és amelyben a te jószágos, öreg anyád is utolsó menedékét találta.

Megtettem mindent, amit csak az asszonyi elmém kitudott gondolni. Senki sem nyújtotta felém jó szívet a kezét, mindenki és minden ellenem fordult. Mikor a boltunkat becsukták és a házunkra zárlatot vezettek, — elmentem könyörögni a bankigazgatóhoz kíméletért, irgalomért. Szívesen fogadott, nagyon is szívesen. De a szeméből gyanús lángok csapkodtak felém. Síró könyörgésemre meghatott arcot vágott, vigasztaló szavakkal az arcomat kezdte simogatni, amelybe minden vérem felszökött. Nem bírtam arcom, mert azt hittem, hogy az ártatlan gyönyörűséggel talán meglekszik hiéna lelke, de örült fájdalommal menekültem kezei közül, mikor azt mondta: »Szép gyermekem, hogyne adnék magának halasztást, csak hozza szepen az új váltót a lakásomra.«

Végső kétségbeesésemben az uszorás jutott eszembe. De úgy látszik, itthon csak a vad állatokat hagyták, mert ez vigyorgó képpel, borzalmas kedvességgel a törvényes kamattal mellett kínált pénzt a sürgős tartozásaink rendezésére, az uszorás és a szörnyeteg is a szépségemből akarta behajtani és ezt olyan leplezetlenül adta tudomra, hogy minden erőm megfeszítésével tudtam csak eszméletemet megőrizni. Én vagyok, édes jó uram, az Isten legelhagyottabb teremtménye, olyan vagyok ebben a faluban, mintha farkasveremben járnék, éhes farkasok üvöltenek vagy onunk, becsületelem, nyugalmam, testem után, talán csak egymás elleni irigységből várnak a halálos harapással.

Csak te védhetsz meg, édes jó uram, tőled várom már csak a csodát, mely borzasztó helyzetemből kiszabadítson. Legyőngültem a sok küzdésben testben, lélekben, sírok, ha reád gondolok, sírok, ha kis fiunkat látom, sírok, ha szegény öreg anyánkra nézek, akitől a zárlat elvette a külön szobáskáját is, mert azt mondják, hármán egy szobában is ellakhatunk, a többi a zárgondnok adja bérbe.

Gyere haza, édes jó uram, ha csak egy módod van rá, könyörögj ki, térden állva, hogy haza jöhess, hiszen az utolsó katonában is van lélek, annak is fáj valami, valaki otthon, — a nagy urak is meg kell, hogy érezzék a mi halálos veszedelmünket. A szédülés környékez minden krajcárnál, amit kiadok és kővé mered a szívem, ha arra gondolok, hogy kis fiunknak, öreg anyánknak kenyeret kell adnom akkor is, mikor majd ez a pár forint is elfogy. Ha nem jössz haza, nem maradhatok ebben a faluban tovább. Rémes éjszakák rémes töprengései meggyőzték, hogy kis fiamat, öreg anyádat éhen veszni nem hagyhatom, azokért oda kell áldoznom mindent, ha más mód nincs, a legutolsó, a legdrágábbat is, becsületemet is, — meghalni ráérek, ha majd te hazajössz egyszer és lesz aki kenyeret adjon továbbra nekik.

Gyere haza, drága jó uram, ments meg bennünket, mielőtt elnyel az élet, a város, a szegény. Imádságos hittel hiszek benne, hogy az Isten általad csodát művel velünk. Ha hazajössz megmentesz mindnyájunkat, a legnagyobb veszedelemtől engemet.

Kínos, égő sirásban kérék, olvasd megbocsátó szívvel ezt a rettenetes írást, melynek minden betűje egy csepp vért ivott meg a szívemből és siess haza beteg édesanyádhoz, drága gyönyörű fiacskáidhoz és szomorú feleséghez, aki érted és fiadért él és értetek fog meghalni.

*

Asszonyom! Gondoljon kis fiára és egész lelki erejével, melyet nehéz sorsa még meghagyott, uralkodjék ön maga felett, Férje századom legdérekebb alúszije, aki nekem nagyon súlyos helyzetben nagyon nagy szolgálatakat tett, életemet mentette meg, — úgy rovom le íránta hálámat, hogy Önt, asszonyom, attól a naptól, melyen budapesti nagykereskedésben jelenik meg, mint pénztárnoknót alkalmazom havi kétszáz korona kezdő fizetéssel. Ezzel ezredrésze sem lesz megfizetve annak, amivel én férjének tartozom. Megéjteléséről tehát nem kell gondoskodnia. Állást biztosítani fogom a háború után is mindaddig, amíg Ön abban maradni akar. Gondoskodtam erről az esetre is, ha én netalán a háború végét meg nem érém.

Férjét az Ön levele utolsó órájában érte. Gránát találta őt, fején sérült meg súlyosan. A segélyhelyeken kizűködött a halállal, mikor a levele megjött. Eszméletnél volt, boldog mosolyt ült ki arcára, mikor a drága írást megkapta. Elvettem kezéből, mert látása már gyöngült, nem tudott olvasni. Ugye megbocsátja asszonyom, hogy leveléből minden mást olvastam ki neki, csak azt nem, ami írva volt benne. Sokat olvastam neki a kis fiáról, akiről talán elaláltam, hogy aranyzóke göndör nagy haja és égszínkék mély szeme van, erőstösen kacag és komoly arccsal imádkozik apjára, mert a szenvedések elismultak a halványodó arcon és bágyadt, csendes mosollyal sóhajtott el utolsó sóhaját.

Sírassa meg, asszonyom, megbékült szívvel drága halottját, aki dicsően mult el a szent küzdelemben de tartsa meg lelki erejét fia számára és neveljen belőle olyan derék embert, amilyen az apja volt.

E levéllel valószínűleg együtt fogja megkapni azt az ezer koronát, melyet a zászlóalj tisztjei és legényei jó szívvel hordtak össze, hogy kedves halott bajtársunk iránti szeretetüket és kegyelmeiket kifejezzék. Fogadja ezzel együtt mindnyájunk igazi részvétét és hígyje el, hogy egész szívvel gyászol Önnel együtt férjéért ennek örök adósa

századparancsnoka.

A kereskedelem szabadsága.

Kissé furesán hangzik ez a cím most, amikor legfeljebb csak a kereskedelem guzsbakötéséről lehet beszélni. Nem panaszkodni akarunk. Elismerjük, hogy a háború, mely rendkívüli állapotokat teremtett, rendkívüli intézkedéseket is tett szükségessé. Az állam a kivételes törvények alapján a legmesszebbmenő intézkedési jogokkal ruházott fel, aminek következtében az országnak egyszóval egész gazdasági ereje az állam kizárólagos rendelkezésére bocsátott. Az állam tekvirál, maximál megszabja a termelés és fogyasztás határait és irányítja a tőke áramlását. Mindez — mondják illekes emberek — szükséges ahhoz, hogy ebben a háborúban a végleges győzelemig kitarthassunk.

Nem akarunk ennek az állításnak az igazságában kételkedni. Csak attól tartunk, hogy bizonyos oldalról kísérleteket fognak tenni arra, hogy ezek a rendkívüli intézkedések részben a háború után is fenntartásának. A parlamentben máris hallottunk ilyen értelmű kijelentéseket, egyes sajtóorgánunk pedig ebben az irányban egyenesen hangulatot csinálnak. A közvélemény egy részében és pedig csodálatosképp exklu-

zív kapitalista körökben valóságos monopoliúm-láz tört ki. Ékesszólásuk egész erejével érvelnek amellett, hogy a legfontosabb élelmiszerekkel és bányatermékekkel való kereskedelem államosításék a nyersanyag-behozatal monopolizáltasság és az iparcikkek kivitele államilag ellenőriztessék. Mindez természetesen a kereskedelem béklyókba verését és a szabad árucserét teljes kiküszöbölését jelentené. Ez az állapot pedig nem volna egyéb, mint átmenet a kollektivizmusra, melyet tudvalevőleg a szociálisták is már rég sutba dobtak.

Ennek a monopolisztikus kampánynak a szószólói azt hangoztatják, hogy ez az egyedüli út arra, hogy a nyersanyag-szükségletek fedezhetőek és az illegitim árfelhajtások megakadályozhatóak legyenek. Ez a tétel helyes lehet a háború kivételes viszonyai között, de semmiesetre sem béke idején, amikor a kínálatnak és keresletnek mi sem állja útját. Már pedig ezt a kettőt csak a szabad kereskedelem egyenlitheti ki kellőképp, mindenesetre jobban, mint a nehézkes állami monopóliúm, melyet mozgási szabadságában ezenkívül még politikai és nemzetközi tekintetek is korlátoznak.

A kereskedelemnek és a gazdasági fejlődésnek a szabad mozgás és éltető eleme. Ezt a tant hirdetjük most is, amidőn itthon az állami ingerencia, kifelé pedig a bloká és az export-tilalmak állanak útjában a kereskedelem szabadságának.

Bizonyosra vehető, hogy a világháború gazdasági tekintetben is gyökeres változásokat fog előidézni. Az is valószínű, hogy közvetlenül a háború után a nemzetközi kereskedelem nehézségekkel fog küzdeni. De az csak átmenetileg lesz így. Mert a háború alatt szunnyadt gazdasági erői lassankint elő fognak törni és bilincseiket lerázva, ki fogják maguknak harcolni azt a szabadságot, mely a kereskedelemnek és a fejlődésnek egyedüli talpkövének képezi.

ROVÁS.

Az utca.

Tavaszi napfény záporoz az utcára... és megújódik a szegény kopott kisváros. Még az emberek is mintha mások lennének a sugarak hatása alatt!

Mindenki frisebb, vidámabb, üdőbb, mindenkinél jobb a kedve! — hiszen tavasz lesz.

Hiszen »szép a világ, száz a virág«... Hagyjuk magunk körül örülni az embereket is. Mindenki elhiszi, hogy most minden jól van! Magam is elhiszem ezt. De nem csak én, mások is...

Zászlókat visznek a tavaszban... szép tiszta új lobogókat... messze piroslik a színek... Majd ezzel megy a menetszázad fel, vagy le a harctérre... Még lesz az az új zászló megtépett, füstös, rongyos is... de mindig drága kincs.

Szép kis hetyke, kristálytisza öltönyű, fiatal tiszték száguldanak fényes szőrű paripákon erre-arra... Milyenek lesznek ezek szegények, mikor már egy hónapig fent vagy lent a harctéren állják az esőt, hóolvadást! Milyenek lesznek lovastól együtt, nyakig sárosan, 2-3 napos folytonos marsolás közben; avagy után? Szegényké, pedig most milyen kedvesek itt a napfényben, így kristálytisztára kiöltözve.

Most egy szomorubb katonacsoport: a sebesültek csoportja. Agyonfeküdt, gyűrődött ruhák, bekötött kezek vagy lábak: a szenvedéstől még sápadt arcok; de ime ezek is kacagnak, boldogan, mikor 3-4 piros pozsgós falusi menyecske vagy lány megy el mellettük s ezek is visszakacagnak rájuk! De miért ne? — Hiszen olyan derűs, elcsitító, megnyugtató hatalma van a kacagnak. Hát még mikor fiatal szemek, fiatal szájak kacagnak egymásra. — Jól teszik. — Olyan sok komor ríték pillanata van az életnek, hogy igazán sötétség számba megy

most a jókedv. Azért esik jól az iskolásgyerekek gyönyörű vidámságát is hallani, mikor kiszabadulnak délelőtt vagy délután az iskolából.

Emberek, emberek, az élet is olyan iskolásgyerekes: csak az a tragédia benne, hogy mi magunk valahogyan halálosan komolynak vettük már kezdettől kezdve... Jobb lett volna, ha mindig kacagtunk volna rajta.

De mennyire más térre találtam kalandozni; pedig csak azt akartam megírni, hogy szép a tavaszi napfény aranyzópóra, meg szép az ucca... meg szépek az emberek... vagy nem! — ebben tévedek, mert a legnagyobb élő magyar költő azt mondja: *Csak az az ember gyönyörű, aki más mint: más... S ez így igaz...*

Én.

H I R E K.

— **Ideiglenes administrator.** A káptalanfai plébánia lelki és anyagi ügyeinek ideiglenes vezetésével *Sirling János* ottani káptalan bizatott meg.

— **Községi gyűlés.** Sümeg község képviselőtestülete február hó 13-án délelőtt fél 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1) illetőségi ügyek tárgyalása. 2) Alapítványi pénzek mikénti elhelyezése. 3) számvizsgáló bizottsági tagok választása. 4) havi pénztárvizsgáló bizottsági tag választása. 5) községi tisztviselők drágasági pótléka megállapítása. 6) Bánai János erdőfelügyelő kérvénye tűzifa kiutalása iránt. 7) Bakos József kérvénye drágasági pótlék folyósítása iránt. 8) Szabolcs Stefánia kérvénye Sümegfalva anyagi segélyezése iránt. 9) Kavicsbánya borszerződés bemutatása. 10) a vasúti utca jellegének megállapítása. 11) Barca Sándor-féle alapító levél kiállítására. 12) Kürthy János fellebbezése pót- és felezeti adóügyben. 13) az 1916 évi községi közmunka tervezet bemutatása. 14) Rédey Lajos h. bírónak ezen állásáról való lemondása. 15) netáni indítványok.

— **A Sümegi Takarékpénzár Községi gyűlése.** A sümegi Takarékpénztár 1916. febr. 6-án hivatalos helyiségében d. e. fél 11 órakor tartotta évi rendes közgyűlést. A közgyűlés elnöknek egyhangulag Dr. Bördi György részvényt választotta meg. A közgyűlés tárgysorozata letárgyalván, a jegyző könyv hitelesítésére Talabér Károly és Lang Sándor részvényesek kérték fel. Osztalékul az 1915. évről részvényenként 40 K-át fizet az intézet, a szelvények febr. 7-től válthatók be az intézet pénztáránál Jótékony célra 730 K-át szavazott meg a közgyűlés. Ennek felosztása a következő: Sümegi elagottak házának 100 K, Ipartestületnek 100 K, Tüzoltóalagnak 100 K, Elemi iskolának ruha és könyvbbszerzésre 100 K, Ipariskolának 100 K, Jótékony nőegyletnek 50 K, Erzsébet nőegyletnek 50 K, Izraelita nőegyletnek 50 K, Katholikus legényegyletnek 30 K, Háboruban megvakult katonáknak 50 K. Lemondás folytán 1 igazgatói tag választása is a tárgysorozat közt szerepelt. Igazgatói tagnak Bricht Viktor városi pénztáros, részvényes, az ő választása következtében megüresedett felügyelő bizottsági póttagul Tóth József sümegi lakos, részvényes lett megválasztva.

— **Köszönet.** A helybeli jótékony nőegylet részére a helybeli takarékpénztár 50 koronát, a helybeli népbank 20 koronát adományozott, mit ezennel megköszönök, dr. *Kellemen Károlyné* elnök.

— **A váltóóvási határidő újabb meghosszabbítása.** A nem moratoriumos váltók óvási határidejét a kormány tudva levőleg még a múlt év november havában f. é. március hó 3-ig meghosszabbította. Miután azok az okok amelyek az óvási határidő kitolását indokolták tették, ma is változatlanul fennállanak, a pénzügyminiszter érdekképviselői illetékes helyen előterjesztést tettek abban az irányban hogy a március 3-án lejárt óvási határidő újabb meghosszabbítást nyerjen. A

pénzügyminiszter az érdekképviselőket most arról értesíti, hogy előterjesztésük értelmében a kormány az óvásfelvételi határidőt újabb három hónappal, azaz f. évi június hó 3-ig meghosszabbítja. Az erről szóló kormányrendelet a közeljövőben fog megjelenni.

— **Köszönet.** A Sümegi Takarékpénztár 50 koronát, a Sümegi Népbank pedig 20 koronát volt szives egyletünknek adományozni, melyért ez uton is kifejezem hálás köszönetemet, *Steiner Simonné*, a Sümegi Erzsébet Jótékony Nőegylet elnöke.

— **Vége a gummi harisnya-kötőknek és gummi-nadrág-tartóknak.** Ausztria öt nagy gummiszalaggyára és több németországi gyár a gummiszalagok gyártását teljesen beszüntette. Minthogy a gummiszalagraktárak már többnyire ki vannak árusítva, biztosra vehető, hogy a legközelebbi időben gummiharisnyakötők és gumminadrágtartók alig lesznek kaphatók. A nyersanyag amennyiben egyáltalában beszerezhető, rendkívüli mértékben megdrágult, 100 kilogramm gummi fonálért most 90–120 K-t kérnek, míg azelőtt 15 K-ba került. A cérna ára, mely azelőtt 3. 50 K volt most 8 korona.

— **A rézmozsarok megvétele.** A honvédelmi miniszternek a hivatalos lap mai számában megjelent rendelete kiegészíti a fém-tárgyak rekvirálására vonatkozó rendeletet. Az új rendelet a sárgaréz-mozsárért és mozsartrőrdőért járó térítést kg ként 2 korona 50 fillérben állapítja meg.

— **Jószívű sümegi katona.** Az északi harcstérről, Dünaburg közeléből levelet hozott a melyben fénykép volt és rajta két tűzér kájkon két kicsiny kis szomorú képű gyerek. A levél küldője *Wachler Miksa* sümegi fiú, ki írja, hogy otttalálták a harcstéren a két kis elhagyatott, pártfogásukba vették és most ők gondoskodnak róla. — Hát még sem úgy van, mint az entente állítja, hogy barbárok vagyunk, bizonyíték erre a két magyar tűzér és a két kis orosz gyerek.

— **Hadifoglyoknak is jár munkaszünet.** Kormányrendelet értelmében a hadifoglyoknak is kijár a vasárnapi munkaszünet, s a munkaadók kötelesek ezen intézkedést szigorúan betartani. Ha valami sürgős munka adja elő magát, úgy akkor szabad a hadifoglyokat vasárnap is foglalkoztatni, de kötelesek a munkaadók megmagyarázni a foglyoknak, hogy miért kell dolgozniuk, s ilyen esetekben magasabb munkadíj jár nekik. A mohamedán vallású foglyoknak a pénteki napon kell megadni a munkaszünetet, amennyire a körülmények megengedik.

— **Szekerek kölcsönzése.** A hadvezetőség nagyszámban szerzett be a háború alatt parasztszekereket, melyek kitűnően beváltak. A hadvezetőség körében felmerült most az a terv, hogy ezen szekerek javarészt, a katonai lovak kölcsönadása csekély használati díj fejében használatra átengednék egyes gazdáknak, kik kötelezettséget vállalnak azok jókarban való tartására nézve s arra, hogy hadgyakorlatok idejére, vagy mozgósítás esetén azt a hadvezetőségnek visszaszolgáltassák tartoznak.

— **A szerbiai rézbányák.** Szerbiának a bolgárok által okkupált részében vannak a bor-i rézbányák, melyek a pozserovác—zajecvári vasútvonal mentén fekszenek. A telepeket eddig egy francia szindikátus tartotta üzemben. A bányák évi hozama mintegy 16 millió korona volt. — A szerbek visszavonulásuk alkalmával a gépeket megrongálták. Most bolgár mérnökök fáradoznak a telepek helyreállításán. A bánya kiaknázására a viszonyok igen kedvezőek, amennyiben bőséges víz áll rendelkezésre. A rézet ugyanis az ugynevezett nedves uton vonják ki a réz-szulfátokból. Tiszta rézlerakódásokat is szállítanak és a bolgár mérnökök a legnagyobb várakozással fogtak hozzá a telepek üzeméhez.

— **A lóosztályozásnál az áremelkedés nem vehető figyelembe.** A hivatalos lap tegnapi száma körrendeletet közöl, mely szerint a lovak és járművek szolgáltatásáról szóló törvény értelmében a mozgósítás ideje alatt foganatosítandó osztályozás alkalmával a lovak becslésénél a mozgósí-

tás folytán netán beállott áremelkedés nem vehető figyelembe. Minthogy azonban a háború második évében a lovak értéke nem a mozgósítás folytán beállott áremelkedés, hanem a lóállomány nagy csökkenése és így egészben a kereslet és a kínálat viszonyának természetes és lényeges megváltozása folytán tetemesen magasabb azon értéknél, mely a mozgósításkor, vagyis a háború elején fennállott. A kormány elrendeli, hogy 1916. február 15-iki kezdettel, valamint a mostani háború tartama alatt még bekövetkező újabb lóosztályozás alkalmával, a lovak értékének megállapításánál a mai tényleges forgalmi (piaci) lovak vétessenek figyelembe, tehát valamennyi alkalmasnak osztályozott ló értéke becslés útján állapítsák meg.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék felhívja mindazokat, akik néhai Polgár József sümegi, előbb battonyai és hatvani kir. közjegyzőnek közjegyzői biztosítékarn az 1886 évi VIII. t. c. 40 §-a értelmében törvényes zálogjoggal bírnak, — hogy követeléseiket a kir. törvényszékhez három hó alatt jelentésük be, mert különben azok tekintetbe vétele nélkül fog a biztosíték kiadása iránt intézkedni.

Zalaegerszegen, 1916 január 22.

Horváth s. k. t. elnök, Szalay László s. k. kir. tszéki bíró, Dr. Zeshe Gyula s. k. kir. tszéki albiró, előadó.

Gulliver

A prima kaucsuk cipősarok a kaucsuk sarkok királya

Gulliver cipő, mert kaucsukból készült.

Steckenperd-liliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a Elbe.

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepő elpen elismert hatásánál fogva s a 40r- és szépség gondozásában való fölülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomtatékosan a Steckenperd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertüzletekben stb. — Használóképpen kitűnő Bergmann Marena liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kitűnő szer női kezek gondozására.

APOLLO

mozgófényképszínház • Ramassetter-utca.

Február 13-án, vasárnap szinre kerül:

☞ Regény a nagy háboruból. ☜

Tengeralattjáró küzdelme egy óceán hajóval!

Látványosság!

Ujdonság!

AZU. 9. HŐSÉ

Szereplők:

Ebenhausen gróf	--	--	--	X	A Seldeneck
A grófné	--	--	--	X	Schrantz Fühning bárónő
Hellmut	--	--	--	X	Ernst Becker
Erich	--	--	--	X	C. Holm.
Egon	--	--	--	X	I. v. Kuchasrki
Frankl, tanító	--	--	--	X	Walter Schmidthässler
Hedvig, a leánya	--	--	--	X	Loite Neumann

A soványító kura
vigjáték.

Ágoston és a bányásztrájk

A csodaszor
humoros.

Zergevadászat
természetes.

HELYÁRAK: Páholyszék (5 személyre) 5 K, Zsöllye 80 f. Körszék 60 f. Támlásszék 40 f. D i á k és g y e r m e k j e g y : Páholyszék 60 fillér, Zsöllye 50 fillér, Körszék 40 fillér. Támlásszék 20 fillér.

KATONÁK: (ör mestertől lefelé.) Zsöllye 70 fillér. Körszék 50 fillér. Támlásszék 30 fillér.

Kezdeté fél 4, ³ 6 és 8-kor.

Február 20-án vasárnap.

A kék egér II. része.